DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 5den MEI 1832. N. 17

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

MENGELINGEN.

Uit Haarlem wordt onder dagteekening van 23 December ll. gemeld, dat in den laten avond van den 18den, de Heer en Mr. WILLEM BILDERDYK, die zich, door zyne dichterlyke voortbrengselen, eene onvergankelyken roem heeft verworven, en te regt de eerste der Nederduische dichters is genoemd,—en welke zich door zyne uitgebreide en diepe kennis en geleerdheid zoo vermaard heeft gemaakt, binnen deze stad, in den ouderdom van 75 jaren, is overleden.

Eene aanzienlyke schare van onze stedelingen, en vele andere uit verschillende plaatsen van ons Vaderland zaamgevloeid, waren op den morgen van den 23sten, getuigen van de allerbelangrykste en hoogst aandoenelyke plegtigheid. Het stoffelyk overschot van onzen onvergelykbaren BILDERDYK, werd ten 10 uren, in de Groote Kerk, ter aarde besteld. Het Lyk van de Overledene, verzeld van eene menigte personen, daartoe uit eigen beweging zaamgekomen, onder plegtig treurmuziek door de Kerk gedragen, was naauwelyks tot het Graf genaderd, of de zeer menigvuldige schare der aanwezigen verzamelde zich om hetzelve; en nu trad de Heer I. DA COSTA, BILDERDYK'S waardige kweekeling voor, en hield eene allertreffendste Rede over den Ontslapene, roemende niet zoo zeer in hem den mensch, maar de genade GODS, die den vereeuwigden Zanger door leed en lyden, te midden der ontzettendste rampen, van moeders knieën af tot aan dit graf had geleid, gerust alléén in den zoendood zyns Heilands. En hier sprak hy van BILDERDYK als Nederlands *Christendichter*, die hem den MESSIAS ZYNER VADEREN had leeren kennen, en ook het Vaderland steeds gewezen op de éénige redding voor het volk, en het éénige heil van 's Lands beschermers, het Huis van Oranje. Daarna deed de Heer WILKES uit naam der familie, eene korte aanspraak aan de begeleiders van het Lyk, om hen voor de bewezene eer aan de Ontslapene te bedanken. By het verlaten des heiligdoms vergastte de Heer W. DE CLERCQ de zaamgekomene Heeren op eene uitmuntende proeve van zyn heerlyk talent, in een vers over de eenheid van BILDERDYK's Werken by hun onvergelykelyken rykdom als een bewys hunner hooge waarheid, en de redding van Nederland als alléén mogelyk in de terugkeering tot de waarheid die uit God is.

Zeldzame belangstelling en een diepe eerbied onder de aanwezige personen, kenmerkten deze merkwaardige lykfeestviering.

Op Zaturdag den 11den December, is Z. M. de Koning van Frankryk op het punt geweest van vermoord te worden.— Op het oogenblik dat de Koning den Franschen Schouwburg zoude binnen treden, werd door de policie-beambten een persoon opgemerkt die moeite deed om tot Zr. Ms. rytuig door te dringen. De bedoelingen van den persoon verdenkende, maakten de policie-agenten zich van hem meester. Onder eenen bruinen tot op den das toegeknoopten jas droeg hy een geestelyk gewaad; in den borstzak van den jas vond men eenen dolk, en in ieder der beide zyzakken een geladen pistool. Niettegenstaande hy geenerlei vyanlelyke beweging heeft gedaan, is hy naar de policie-prefektuur vervoerd.

Men verdiept zich nopens deze zaak in eenen doolhof van gissingen; geen twyfel is er, of de het vervallen hof toegedane party heeft getracht *Lodewyk Philips* te doen vermoorden. Reeds zoude men een zoodanige komplot op het spoor zyn gekomen, hetwelk, in de Vendée en in het Zuiden van Frankryk zyne zeer wyd omvattende vertakkingen zoude uitspreiden. Men voegt er by dat de dood van *Lodewyk Philippus* het sein zoude geweest zyn tot eenen, door de Carlistische agenten te Parys bezoldigden opstand. Overigens doet de policie onderzoek naar deze zaak.

Het door de Kamer der Gedeputeerden aangenomen amendement, volgens welke alle strafbaarheid wordt opgeheven voor lieden die zich eenen adelyken titel aanmatigen, heeft den geheelen adel, en voorál de Pairs-Kamer zeer gebelgd; men beschouwt als eene uitgemaakte zaak, dat dit amendement niet in de Kamer der Pairs zal doorgaan.

Uit 38.135 gemeenten in Frankryk, zyn slechts 24,148 van scholen voorzien, terwyl 13,984 daarvan geheel ontbloot zyn; er bevinden zich in dat land 19,618 Roomsch Catholieke, 904 Protestantsche en 62 Israëlitische scholen. Het getal alwaar het stelsel van onderling onderwys (*enseignement mutuel*) gebezigd wordt, bedraagt 804. Van 2,401,178 jongens van 5 tot 12 jaren oud, ontvangen niet meer dan 1,372.206 onderrigt, en van dit getal worden slechts 681,005, in den zomer, in de scholen opgenomen; derhalve blyven in het beschaafde Frankryk, de helft, en gedurende zes maanden in het jaar drie vierden der kinderen, zonder onderwys.

De leden van het Engelsch huis der lords, bestaan uit 23 hertogen, waarvan 4 van de koninklyke familie; 26 markiezen; 129 graven; 25 burggraven; 143 barons; 16 pairs van Schotland; 28 pairs van Ierland; 26 aartsbisschoppen en Engelsche bisschoppen; en 4 Iersche bisschoppen; te zamen 420. Op deze lyst, zegt de *Morning Chronicle*, worden eenige minderjarige pairs aangetroffen, zeer weinig gekken! en eenige ziekelyke pairs; sommigen zyn afwezig, en kunnen geene procuratie geven, doch men kan altyd zeker rekenen op byna 400 pairs, die stemmen.

Zonderlinge luchtkleur.

By de buitengemeen hooge en menigvuldige overstroomingen in het zuiden van Noord-Amerika, gedurende de maanden Aug. en Sept. ll. werd in het begin der laatstgenoemde maand te New-York, een zonderling kleurverschynsel aan den hemel waargenomen by het op-en ondergaan der zon. De bovenheerschende kleur van derzelver lichtstralen, heet het in het berigt deswegens, was een mat blaauw of violet, hetwelk somwylen in het zeegroen speelde; ook kon men met het bloote oog aan den ondersten rand der zon eene vlek waarnemen ter grootte van een' Dollar. De zon wierp op de door haar beschenen voorwerpen eene blaauwachtige schaduw, en des avonds om 6 ure, had zy eene volkomen groene kleur aangenomen. Op den 3 des avonds ten 6 uren, gedurende eene zware regenbui leverde de hemel een hoogst zonderling gezigt op. Ofschoon de geheele lucht, met uitzondering van eene smalle streep aan den horizont, met dikke zwarte wolken bedekt was, was toch voorn. smalle streep aan den hemel met eene karmozynkleur doortrokken, die zulk een' helderen schyn had, als zich slechts op den heldersten zomerdag na zonnenondergang vertoont, als eene gloeyende koolkleur tot na 7 ure aanhield, en eene rooskleurige tint over de zwarte wolken verbreidde, die den ganschen overigen horizont bedekten.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Jonkheer Isaac Johannes Rammelman Elsevier Jr., Secretaris en Ontvanger van het Gemeente Bestuur, dewelke als een der gekwalificeerden tot het teekenen der Bankbiljetten, door indispositie verhinderd wordt om de bedoelde biljetten mede te teekenen.

Zoo wordt by deze bekend gemaakt, dat wy den Heer G. Vos Jz. hebben gekwalificeerd, gelyk dezelve hierby gekwalificeerd wordt, om, in stede van den voornoemden Jonkheer I. J. Rammelman Elsevier Jr., tot nadere bevelen daartegen, benevens de andere daartoe reeds gekwalificeerden, voortaan alle biljetten van de Bank alhier, mede te onderteekenen.

Gearresteerd op Curaçao den 17den April 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 18den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by resolutie van den 24sten Maart ll. No. 269-242, benoemd en aangesteld heeft: den Heer A. L. S. Muller, tot lid van den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezer kolonie.

Lastende en bevelende derhalve, alle ende eenen iegelyken op dit en de onderhoorige eilanden wonende of zich bevindende, den genoemden Heer A. L. S. Muller in die betrekking, naar behooren te erkennen en eerbiedigen.

Gearresteerd op Curaçao den 24sten April 1832, het 19de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g. W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

H. KIKKERT, Commis.

DE Directeur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Heeft het genoegen te volbrengen de aangename taak die hem opgedragen is, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal a. i. der Nederlandsche West-Indische Bezittingen om, op last van Zyne Majesteit onzen zeer geliefden en geëerbiedigden Koning, kennelyk te maken dat Zyne Majesteit uit het door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen gedaan verslag van giften ten behoeve van het vaderland door een aantal ingezetenen der Kolonie Suriname en van de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba byeengebragt, met veel genoegen de bydragen heeft vernomen, waardoor vele ingezetenen van de West-Indische kolonien zich hebben onderscheiden; en dat Zyne Majesteit hunne vaderlandslievende opofferingen met welgevallen heeft aangenomen; wordende dienvolgens aan de milde gevers op deze eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba Zyner Majesteits tevredenheid daarover by deze medegedeeld.

Curaçao den 19den April 1832.
De Directeur voormeld,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 19den April 1832.

BY aanschryving van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal a. i. der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 28sten Maart ll. La. C. No. 279-5 uitgenoodigd zynde om in deze Kolonie publiciteit te geven aan het 3de artikel van een besluit van Zyne Majesteit dd. 19den November 1831 No. 48, vervat in Zyner Excellenties publicatie van den 6den February ll., zoo wordt by deze aan de voormelde uitnoodiging voldaan; luidende het voormelde artikel als volgt: "van en met den 1sten January 1832, zal, buiten bezwaar der Surinaamsche kas, worden voorzien in het te kort der geldmiddelen van Curaçao, St. Eustatius en St. Martin.

Do Directeur over de Kolonie
Curaçao, Bonaire en Aruba,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 24sten April 1832,

BEKENDMAKING.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur der Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

By resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 28 Maart ll. N°. 277-250, zyn de navolgende herkiezingen gedaan; namelyk:

Van den Heer D. Beevers tot Lid van den Raad van Policie.

Van den Heer M. E. van der Dys tot Lid van den Raad van Civile en Criminele Justitie.

Van de Heeren A. W. Hellmund en M. Römer tot Leden van den Gemeente-Raad.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

DOOR den HoogEdele Gestrenge en HoogWelGeboren Heer Directeur dezer kolonie gemagtigd zynde tot het doen eener advertentie ter inschryving van Zeven Stellen Gouvernements Wissels, waarvan Zes Stellen à ƒ1000. en een à ƒ500. tegen den 7den dezer maand Mei, geeft de ondergeteekende te kennen aan de genen die verlangen mogten de gemelde Wisselbrieven te verkrygen, dat de verzegelde biljetten van inschryving tot dat einde vóór of uiterlyk op den gemelden 7den dezer maand des morgens te elf ure ten zynen kantore zullen worden aangenomen en dat de belanghebbenden den uitslag van de opening derzelve op den volgenden dag aldaar zullen kunnen vernemen.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 4den Mei 1832.

WAARSCHOUWING.

DOOR den Stads Chirurgyn aan den ondergeteekende zynde bekend gemaakt dat de *Sardynen* of *Sardientjes* in de maanden *Mei, Juny, July* en *Augustus* gemeenlyk vergiftig zyn, acht het van zynen pligt die mededeeling openbaar te maken, op dat niemand zich onwetend benadeele door de bedoelde visschen gedurende de gemelde maanden als voedsel te gebruiken.

De Commissaris van Politie, etc.
MR. J. B. GRAVENHORST.

Den 1sten Mei 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den Mei 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den Mei 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Gemagtigden van den Heer JESOUAH DE SOLA, zullen op Maandag den 21sten dezer des morgens te 10 ure ter Weeskamer, by Publieke Opveiling, op zeer voordeelige voorwaarden, doen verkoopen:

Twee Huizen, staande en gelegen te Pietermaay, 2de wyk, onder N°. 116 en 117.

Een do. gelegen in de Willemstad, 2de wyk, onder N°. 73.

G. VOS, *zz.*
B. A. CANCRYN.

Den 4den Mei 1832.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, in kwaliteit als speciale gemagtigden van de Heeren ISAAC en MOIZE PINEDO, zullen ten behoeve van derzelver crediteuren, op den 8sten Mei aanstaande des morgens te tien ure vóór de Weeskamer alhier, aan den meestbiedenden doen verkoopen de Plantaadje genaamd WAKAU, met derzelver Inventaris, als ook acht en vyftig koppen Slaven; de koop condition te vernemen ten Vendu Kantore.

MR. J. B. GRAVENHORST.
MR. H. W. DE QUARTEL.

Den 27sten April 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

28. golet Swift, Corser,	Maracaybo
30. boot Carmen, Cuartin,	St. Juan's Kaay
golet Mercurio, Rodriguez,	Coro
—— Ursulita, Biñones,	Aguadilla
boot Toniño, Soto,	St. Juan
MEI.	
1. bark Drie Gebroeders, Flemming,	Aruba
3. golet Geertruida, Lovy,	Bonaire
—— Traffic, Wallace,	New York
bark John, Dewever,	St. Thomas
4. —— Maria Francisca, Ramires,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—APRIL.

30. golet Iliët, Jones,
—— Valenciana, Rito,

MEI.

1. —— Dorothea, Hart,
—— Aboona, Evertsz,
bark Estola, Duran,
2. golet Gysbertha, De Brot,
4. bark Drie Gebroeders, Flemming,
golet De Hoop, Dammers,

Gisteren omtrent een kwart uur vóór den middag heeft men alhier eene ligte schok van aardbeving ondervonden, welke vergezeld gegaan is van een naar het onweder gelykend gedruisch.

Met de aankomst van de schoener *Trafic*, van Nieuw York, hebben wy onze reeks Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 4den April, behelzende Europische berigten tot het einde van February, welker uittreksels in dit nummer zullen gevonden worden.

Wy vernemen dat er over St. Thomas alhier berigten van Europa zyn ontvangen geworden tot de dagteekening van den 8 Maart, behelzende het innemen van Rome door de Franschen en het vlugten van den Paus naar Barcelona, in Spanje.

Het berigt luidt dat de Franschen te Ancona zyn geland. Het verwonderd ons dat zy zulk een omweg genomen hebben, daar zy zich te Civita Vecchia ontschepende, dadelyk in Rome hadden kunnen zyn.

Ook meldt men dat er nadere byzonderheden bekend geraakt zyn wegens de zending van den Graaf Orloff. De Keizer Nicolaas zou aan Z. M. den Koning hebben laten weten zich tot den oorlog voortebereiden, aangezien het gedrag van Frankryk niet toelaat dat de vrede behouden blyve.

Uittreksel uit een' brief gedagteekend Maracaibo den 21sten April 1832.

"De Columbiaansche golet Zema, op gisteren avond in deze haven van Nieuw York gearriveerd, heeft tydingen van gemelde plaats tot en met den 1sten dezer maand en van Europa tot en met het begin van Maart medegebragt; tot den 2den Maart was er nog geen oorlog in Europa; Rusland, Oostenryk, Pruissen en de Nederlanden hadden het traktaat van Londen nog niet bekrachtigd en alles was ryp voor den oorlog; het is nogthans te bezien hoe Engeland en Frankryk, welker binnenlandsche omstandigheden zoo geheel overhoop leggen en alwaar volks opstand en verdeeldheden dagelyks vermenigvuldigen, het wagen zullen om andere mogendheden den oorlog aan te doen; geheel Ierland is in opstand en zal een tweede Belgie worden.

"Santandor is door de Conventie van Nieuw Granada tot President van dien staat gekozen en benoemd; aldus heeft de trouw en standvastigheid van dien kundigen en roemvollen staatsman eindelyk gezegepraald; zyne getrouwheid aan de grondwet heeft hem Bolivar's haat op den hals gehaald, en het tegen hem uitgesproken vonnis, na den opstand van Bogota, was ten hoogste onregtvaardig, daar het ten volle bewezen is, dat hy geen deel in de opschudding had; hy is nimmer verhoord geworden, en ware het niet dat Bolivar zynen invloed en de wraak zyner party met grond gevreesd had, dan zoude Santander, even gelyk de onschuldige Padilla, de doodstraf ondergaan hebben. De Heer Marques, gewezen Minister van Binnenlandsche Zaken, is door de Conventie tot Vice President benoemd. Van den Ecuador weet men niets verder dan hetgeen ik U vroeger gemeld heb; Flores heeft eene vuurspugende proclamatie uitgegeven, waarin hy de Ecuatorianen te wapenen roept om tegen Nieuw Granada ten stryde te trekken en deszelfs *eerzuchtigen wensch, of poging voor vergrooting van grondgebied,* gelyk de dolle Flores het noemt, te straffen; ik geloof nogthans niet dat het op een' oorlog uitloopen zal, want Flores zal zelfs eerlang in den kuil vallen die hy voor anderen graaft; hy bezit zeer weinig populariteit in den Ecuador; men is zyne snoeveryen reeds wars en zal hem niet dulden om zyne eerzuchtige plannen ten koste van den binnenlandschen vrede voorttezetten; hy is een jonge losbol, dapper zonder beleid en bezit volstrekt geene talenten noch geschiktheid om de zoo moeijelyke rol van staatsman te spelen."

UITTREKSELS UIT NIEUW YORKSCHE COURANTEN.

De Staats Courant van Munchen behelst het volgende opmerkelyk artikel over de tegenwoordige staats aangelegenheden van Europa.

"Al de souvereinen hebben slechts één denkbeeld; dat is: om den voortgang der omwenteling te stuiten. Er bestaat geen Koning of Minister, die niet onophoudelyk werkzaam is om den omwentelings geest uittedelgen.

"Rusland handelt reeds met weinig omzigtigheid jegens Engeland, hy trotseert Frankryk, verklaart zich voor Holland, ondersteunt openlyk Spanje en Portugal, verdelgt Polen en moedigt al de Duitsche staten om de revolutionairen te keer te gaan.

"Het schynt dat Pruissen, voor de eerste maal, sedert hetzelve eene monarchie uitmaakt, den oorlog vreest; maar de gebeurtenissen van Belgie, Polen, Zwitserland, Duitschland en Italie, hebben dat ryk, de gevaren die hetzelve bedreigen, doen kennen; deszelfs gedrag jegens Neuchatel, verraadt de inzigten, het zware leger de voorzorgen en het bemoeijen in de Poolsche zaken, het voornemen van dat ryk.

"Het kabinet van Weenen die leper is dan de andere beven, kende de bedekte handelingen van de revolutionairen; hetzelve wist de plannen van de leiders en sloeg hen gade op zyn grondgebied. Zyne legers zyn reeds werkdadig geweest en zyne regtbanken hebben reeds vonnissen tegen de revolutionairen uitgesproken.— Men gevoelt in Weenen meer dan elders, de noodzakelykheid om den voortgang der omwenteling te stuiten. Men heeft daar zoo als in Rusland en Pruissen de middelen voorbereidt om hierin gelukkig te slagen."

BELGIE EN HOLLAND.—De Noordsche mogendheden hebben als nog de 24 vredes artikelen niet bekragtigd en de Koning van Holland gaat voort met zyne krygstoerustingen. Tydingen uit den Haag zyn tot den 16den Feb.

Berigten uit Vlissingen melden dat de fortifikatien en de verdedigings middelen in en omtrent deze fortes, aanmerkelyk zullen vermeerderd worden. Zware gewapende blok schepen, welke in onze rivieren liggen, moeten den toegang tot de stad sluiten. Men verneemt ook dat de stad met zwaar garnisoen zal bezet worden. De Euridice, de Komeet en de Proserpine

hebben hunne stations op de Schelde hernomen en de Medusa bombschip zal nog heden naar die rivier stevenen. Bÿ voortduring bieden zich aan, in groot getalle, zeelieden om als vrÿwilligers aan boord van de onlangs in dienst gestelde oorlogschepen, te dienen.

Brieven uit Nÿmwegen vermelden dat aldaar ook eene verzameling van troepen zal plaats hebben, waarschÿnelÿk in het verschanste leger veld nabÿ de stad. De in dit en andere gewesten van ons land genomene maatregels toonen aan dat voorbereidselen gemaakt worden tot gewigtige gebeurtenissen, welke in de lente zullen moeten plaats grÿpen.

Berigten uit Zeeland van den 12den maken gewag van een besluit om al de fortressen langs de Schelde, die op de kusten van Hollandsch Vlaanderen te wapenen en de anderen welke reeds gemonteerd zÿn, met garnisoen en geschut te voorzien.

De Hollandsche dagbladen houden zich met een zonderling onderwerp bezig; het is, namelÿk de invoering van een nationaal costuum. Het schÿnt dat de Hollanders van voornemen zÿn zich van de andere volken door hunne zeden en gewoonten af te zonderen.

Belgie.—Alle Engelsche officieren die zich in Belgie bevinden, hebben orders ontvangen om naar Engeland terug te keeren. Alle Fransche officieren van het leger van het Noorden, die met verlof afwezig zÿn, moeten onverwÿld op hunne posten terug keeren.

Uittreksel uit eenen brief van Brussel, gedagteekend den 15den Feb.:—

"De berigten uit Holland verwekken zeer veel onrust bÿ ons. Onze Minister van Oorlog heeft eene versterking van 3000 man voetvolk en 600 man ruiterÿ voor het leger gevraagd. Het gouvernement heeft gisteren avond drie kouriers afgevaardigd, één naar Londen, één naar Parÿs en één naar het leger van het Noorden."

— *Le Phare* van Antwerpen behelst het berigt van een nieuw Protocol, waarbÿ de vertegenwoordigers der vÿf mogendheden, vergaderd in het Kongres te Londen, de Belgen en de Hollanders aanmanen om, tegen den 15den Maart, de plaatsen welke zÿ respectivelÿk bezetten te ontruimen, met bedreiging dat bÿ niet volvoering van deze bevelen, zÿ daartoe door Engeland en Frankrÿk zouden gedwongen worden.

— Men had Brusselsche nieuwspapieren tot den 19den Feb. ontvangen. Zy meldden dat men van den kant van Maastricht een nagenoeg levendig gebulder van het geschut gehoord had en dat dagelÿks schermutselingen op de grenzen voorvielen. De Hollanders hadden niets van hunne geestdrift verloren. Men zeide, zonder zulks te bevestigen, dat de Graaf Orloff, afgezant van Rusland, op den 14den eene audientie van Z. M. den Koning erlangd had; als dit het geval is, dan heeft zyne zending geene gunstige uitwerking gehad. De Hollandsche troepen rukken steeds aan op de grenzen en de Hollanders maken van alle gelegenheid gebruik om hunnen haat tegen de Belgen en derzelver koning, die zy een indringer noemen, uitte drukken.— De nieuwsbladen en schouwburgen, strekken hen tot veld om voorspel te houden van de gevechten welke wÿ in de lente te verbeiden hebben indien de mogendheden hen in de uitoefening hunner krÿgskundige gemoedsgesteldheid niet verhinderen.

— In de Londensche nieuwspapieren leest men ten opzigte van de Hollandsche en Belgische zaak, het volgende:—

"De Brusselsche nieuwsbladen van den 19den maken melding van schermutselingen welke plaats gehad hebben, tusschen de Belgische en Holandsche voorposten, omtrent Gend, maar het blÿkt niet, dat er iets ernstig is voorgevallen."

Het dagblad van St. Petersburg meldt:

"De Aid-de-Camp Generaal Graaf Orloff is naar den Haag vertrokken, belast met eene byzondere zaak bÿ Z. M. den Koning der Nederlanden. In een tÿdstip waarin de gewigtvolle staats aangelegenheden van Belgie tot derzelver uitkomst naderen, zal deze missie strekken om voor het oog van Europa, de grondbeginselen van getrouwheid en de vreedzame inzigten van Z. M den Keizer, zoo mede de levendige en gedurigebezorgdheid voor het onderhoud van den algemeenen vrede, open te leggen.

Londen. Feb. 17.—Een korrespondent uit Brussel, op wien men staat kan maken, meldt ons dat verscheidene der voornaamste manufacturiers van deze stad en andere aanmerkelÿke steden van Belgie, zich gereed maken om naar Holland te emigreren, waar zÿ vertrouwen aanmoedigingen van den koning te ontvangen. Het grootste gedeelte van de fabrikanten zÿn aanhangers van Nassau; maar vele van hen hebben naar de scheiding van de beide landen verlangd en zÿn nu vermoeid van hunne werkeloosheid, wanhopen om in Belgie den kommercielen voorspoed, die dit land genoot, terug te zien.

Wÿ vernemen uit denzelfden oorsprong, dat sedert eenigen tÿd geleden verscheidene zamenzweringen gevormd zÿn geworden om Belgie weer in de magt van Holland te werpen, maar de werkzaamheid van de policie en de vrees der gruweldaden van eene tegenwerking hebben dezelve doen mislukken. De gematigde menschen, die het welzÿn van hun land hebben willen en derzelfs nationale vrÿheid verlangen te herstellen, zÿn allen ontevreden over het Fransche gouvernement.— Zÿ kunnen de voordeelen van een stelsel, die de drukpers geheel en al vrÿ verklaart, gedurende dat de steden in staat van beleg gesteld zÿn, ten einde bovenal aan een' militairen raad de magt te geven om de uitgevers optevatten en te veroordeelen, niet inzien. Zy zien de voorstanders van de vrÿheid vereenigd met de priesters, die den naam zelfs daarvan verfoeijen; en zoodanig is de toestand van Belgie dat de aanhangers van het huis van Oranje, die waarlÿk liberalen zÿn, naar den gelukkigen uitslag voor de Karlisten in Frankrÿk en de Anti-Hervormers in Engeland verlangen, alhoewel zÿ beiden openhartig verfoeijen; want buiten een van deze twee omstandigheden, zien zÿ geen vooruitzigt van eene vereeniging met Holland.

Frankryk.—DeLondensche nieuwsbladen melden dat Frankrÿk berigten ontvangen heeft wegens het terug trekken van een gedeelte der Oostenrÿksche troepen uit de legatien, en om deze reden ziet hÿ van zÿne expeditie naar Italie af.

De Constitutionnel van den 18den Feb. meldt echter dat ingevolge berigten uit Toulon de tweede afdeeling troepen den 14den onder zeil zoude gaan.

Uit Toulon schrÿft men onder dagteekening van den 6den Februarÿ:—

"Het linieschip *le Suffren*, van 100 stukken geschut, de fregatten *l'Arthemise* en *la Bellona* en twee brikken, hebben stellige orders ontvangen om onverwÿld onder zeil te gaan; en het 66ste regement heeft mede stellige bevelen ontvangen om zich ten spoedigste op de gemelde vaartuigen in te schepen."

Uit dezelfde plaats schrÿft men onder dagteekening van den 12den:—

"Men meent te weten dat het 13de, 15de en 66ste regement een deel der expeditie naar Italie, waarvan de tweede afdeeling op den 14den zal vertrekken, zal uitmaken.— Deze troepen worden gescheept op het linieschip *le Marengo*, de transportschepen *la Caravane* en *le Rhone* en het bombardeerschip *le Finisère*."

Italie.—Men meldt uit Napels den 17 Januarÿ, dat de professor Zabo tusschen de Vesivius en Pompeï opdelvingen heeft laten doen, en men heeft er eene nieuwe stad ontdekt, die onder de lava van de Vesivius begraven lag; dus is het met Herculaneum, Pompeï en Stabia, de vierde oude stad, die van onder de assche van den vulkaan weer gevonden wordt. Een groot getal voorwerpen van de oudheid en verscheidene menschelÿke geraamten zÿn in het eerste gebouw gevonden geworden.

Men schrÿft uit Palermo den 3den Januarÿ, dat in plaats van het vulkanische eiland, hetwelk eenige maanden geleden tusschen Sciacca en Pantelleria ontstaan is, en dat verdwenen is, men thans eene zuil van kokend water ziet, die omstreeks 30 span in de middellÿn heeft, zich 15 tot 50 span boven het water verheft, en eene sterke lucht van Jodenlÿm in den omtrek uitwasemt.

— De volgende brieven, die wÿ uit Italie ontvangen hebben, maken ons met de treurige zekerheid bekend dat het berigt van het bloedbad van Forli en Cesèna niet vergroot is geweest:—

Forli, den 22 Januarÿ.

"Gÿ zult reeds buiten twÿfel van het bloedbad vernomen hebben dat gisteren avond plaats had. Zie hier een naauwkeurig omstandig verhaal er van. Het was naauwelÿks een kwart uur geleden, dat de Ave Maria (een uur na zons ondergang) geluid werd, toen er ter gelegenheid van een twist, die tusschen twee onbekende personen ontstond, een geweerschot op de openlÿke plaats gedaan werd. Het schÿnt dat het een afgesproken teeken was, want dadelÿk riepen de Pausselÿke troepen *verraad!* Terzelfde oogenblik hoorde men in alle rigtingen geweerschoten, zoo dat men zeggen kan dat eene algemeene losbranding gelÿktÿdig op alle punten plaats had. Men gaf pelotons-vuur op het plein en het schieten met geweren duurde anderhalf uur. De burgers werden op de straten en in hunne huizen vermoord. Men telde in dat oogenblik 44 dooden en 82 gekwetsten; men wist dat er veel meer gekwetsten waren, want een groot getal hielden zich in hunne woningen verborgen.— Onder de dooden zÿn velen onbekend, om dat de lÿken op eene verschrikkelÿke wÿze verminkt zÿn.

De regering was den kardinaal Albani te gemoet gegaan, die zich gedurende den nacht, na dat het vuur opgehouden had, voor de stad vertoonde. Hÿ was vergezeld van eene kolonne Pausselÿke troepen, die de te Cesène gemaakte gevangenen geleiden; het scheelde weinig of men had hem met kanonschoten begroet, want men dacht dat het een aanval der burgerÿ was. De winkels werden geplunderd, de koffyhuizen en partikuliere huizen werden verwoest; patrouillien en piketten riepen de burgers toe: werda! en op het antwoord vriend! ontvingen zÿ een geweerschot. Heden houden de soldaten nog de verschrikkelÿkste gesprekken; zÿ zeggen dat zÿ zich de handen in het bloed willen wasschen. *Zÿ* maken bekend, dat zÿ al de jongelingen die baarden en knevels dragen, dooden zullen.

Op elk oogenblik ontdekt men nieuwe proeven van wreedheden, die door deze schurken begaan werden, die doodden alleen uit vermaak om te dooden. Onder de dooden telt men drie geestelÿken, verscheidene vrouwen en vele kinderen.— Ten einde de lÿken voor het volk te verbergen, heeft men ze ontbloot van kleederen, naar het kerkhof gedragen, waarin zÿ op een gehoopt liggen. Het is onder de onthoofde lÿken, dat men den graaf Guocchi erkend heeft aan het merk van zÿne kouzen. Men heeft de ligchamen van de jonge graven Gaddi en Sauli nog niet gevonden, alhoewel men veel onderzoek in het kanaal van de stad, waar men dacht dat hunne lÿken ingeworpen waren geworden, gedaan heeft. Men schrÿft voornamelÿk deze verschrikkelÿke buitensporigheden toe aan de moordenaars van Trosinone en aan de galeiboeven die in het leger dienen. Het bloedbad van Cesène even als dat van Forli, zÿn niet door de burgers veroorzaakt geworden. Geene straf is op de troepen die al deze euveldaden gepleegd hebben, gelegd; de opperhoofden hebben vrÿ wat te doen om hen onder hunne bevelen te houden."

Rusland.—De Keizer van Rusland, die sints bÿ niets van Polen te duchten heeft, zÿn invloed aan al de Europische staats zaken schÿnt uittestrekken, heeft twee kouriers, een naar Parÿs en een naar Londen afgevaardigd, om aan deze boven zÿne beschikking over de zaken van Griekenland mede te deelen. Men verzekert dat hÿ voorgesteld heeft om den Prins Othon, tweede zoon van den Koning van Beijeren, geboren in 1815, tot Koning van Griekenland te benoemen. Aangezien de minderjarigheid van dezen Prins, zal de Graaf Augustin Capo d'Istrias, president van het gouvernement, gedurende het regentschap blÿven, en de drie mogendheden, Rusland, Frankrÿk en Engeland, beschermers van Griekenland, zullen kommissarissen zenden om den minderjarigen Koning en den regent te ondersteunen.— Deze zamenstelling welke het opzigt over Griekenland verlengt en den invloed van Rusland onderhoudt, heeft de toestemming van het Fransche ministerie niet erlangd. Engeland is zoo men zegt, gezind om met Frankrÿk het voorstel te verwerpen of aantenemen.

DE LEGITIMITEIT VAN LEOPOLD I, KONING DER BELGEN.

Legitimiteit is het tooverwoord, waarmede de oude vorstelÿke stamhuizen hun onveranderlÿk en altoosdurend regt van regeren willen bewÿzen. Of de troonbekleeders en hunne opvolgers weetnieten, of losbollen, of verkwisters, of geweldenaars zÿn, gekken of slechten, dat doet er niet toe; als zÿ maar behooren tot het oude regerend geslacht, zyn zÿ niet te minder legitime vorsten, koningen en keizers, of hoe anders de opperhoofden van het volk mogen heeten. Volk en land zÿn een erfelÿk eigendom der gevestigde dÿnastien, dat bÿ versterven van vader tot zoon, van broeder tot broeder of tot den naasten erfgenaam overgaat, en ook wel hier en daar bÿ gebrek van mannelÿk oir tot het vrouwelÿk geslacht De eerste en eenigste vraag, bÿ vacature van den troon, is, wie de kroonprins of prinses van den bloede is, en die gaat er terstond op zitten, zonder verder te vragen naar persoonlÿke hoedanigheden, naar geschiktheid of ongeschiktheid voor het bestuur. Het geboorteregt beslist enkel en alleen. En als dat in den haak is, dan is ook het gekroonde hoofd eene legitime Majesteit, al bezit het anders niets dat naar majesteit of vorstelÿke verdiensten gelÿkt. Het is daarom ook, dat de oppermagtigste en eigendunkelÿkste beschermers, die anders van geene wetten en orde weten, zich op dat regt van troonsopvolging, of legitimiteit, wel het meest beroepen; want dit is de kortste en gemakkelÿkste weg, om het gebrek van eigenwaardigheid en regeerkunde aan te vullen, of dezelve overtollig te maken.

Zoo lang men de volken dom en blind genoeg wist te houden, ging dat troon-beklimmen volgens erfelÿk geboorteregt als eene van zelfheid ongehinderd zÿnen gang, zonder de minste tegenspraak. De goede volken lieten de legitimiteit der aloude regeringsstammen niet alleen volkomen gelden, maar waren ook veeltÿds afgodisch met dezelve ingenomen, geloovende, dat uit zulk vorstelÿk bloed niet anders dan waarlÿk groote verstandige en edele mannen konden voortkomen, tot regeren niet alleen geboren, maar ook boven alle anderen daarvoor het meest geschikt, schoon de ondervinding dit geloof tusschen beiden vaak op harde proeven stelde, en menigeen afvallig maakte.

In de laatste jaren, met de toenemende verlichting en beschaafdheid, heeft vooral die afvalligheid zich algemeener onder de natien verspreid. Velen begonnen hard te twÿfelen, of geboorte wel ooit in eenig geslacht het regt tot de opperheerschappÿ kon wettigen, of vorstelÿke deugden zich wel als goederen lieten overerven. Het begon hoe langer hoe meer in het oog te vallen, dat de levensgeschiedenissen der Bourbons, en van andere stamhuizen, waaruit elders de monarchen voortkwamen, naauwelÿks konden monsteren tegen de levensgeschiedenissen van min aanzienlÿke geslachten uit den burgerstand, wat het aantal van regtschapen en uitmuntende mannen betrof. Het begon hoe langer hoe meer in het oog te vallen, dat het meestal tien tegen een, of als de hoogste prÿs uit de loterÿ mag gerekend worden, wanneer een HENDRIK IV of een JOZEF II uit de erflinie te voorschÿn komt; of een volk langs dien weg een goed en groot vorst tot opperhoofd bekomt.

De legitime vorsten, die geene andere verdienste bezaten, dan dat zÿ van het oude regeringhuis afstamden, verloren gaande weg in de algemeene opinie meer en meer hunne achting en gezag, inzonderheid wanneer zÿ den dwingeland begonnen te spelen, in plaats van zich als beschermers van de volksregten en algemeene belangen te gedragen. Want de tÿd is voorbÿ, dat men aan bloote titels en rangen, zelfs die van Koning en Keizer, een uitsluitende waarde hecht, of met eene blinde onderdanigheid voor dezelve nederknielt. Bÿkans in alle vakken, van den schoolonderwÿzer af tot den hoogleeraar toe, wordt veel meer bekwaamheid geëischt, dan voorheen toen men scheen te gelooven, dat met het ambt de bekwaamheid kwam. Ook de regenten, en inzonderheid dezulken die aan het hoofd van een volk geplaatst zÿn, moeten zelfs bÿ hun leven voor beschaafd publiek een veel strenger en openlÿker examen ondergaan, dan in vroeger tÿden, toen men dit examen alleen voor de nakomelingschap overliet.— Tegenwoordig is het zoodanig gesteld, dat hÿ, die den schepter wil zwaayen, en van zÿn volk geëerd en bemind worden, wezenlÿke bevoegdheid moet bezitten, om het met waardigheid te doen. Met den titel moet hÿ personele talenten en deugden vereenigen, die vertrouwen en achting inboezemen, of anders zal hÿ te vergeefs zich beroepen op zÿne afkomst van vorstelÿk bloed, of zÿne legitimiteit.

En behalve dit ligt de oorsprong dier legitimiteit meestaal in het duister, zoodat men bezwaarlÿk kan ontdekken, hoe en wanneer de oude dÿnastien aan het erfregt van landen en volken gekomen zÿn. Meestal, waar het ontdekt kan worden, is een gelukkig veroveraar of geweldenaar de stamvader, die haar weinig tot eere strekt.

Meer weten wÿ van de nieuwe erfelÿke troonen, die in onzen heeftÿd zÿn opgerigt, doch van welke ook weder velen reeds zÿn verdwenen. De jongste van allen is die van LEOPOLD I, Koning der Belgen. Voor weinige maanden slechts is hÿ daarvoor uitgeroepen, en het koningschap erfelÿk ververklaard in zÿn geheele nageslacht. Hoe wettig en wel dat alles is toegegaan, weten wÿ allen. Trouwens, om de legitimiteit van dat nieuwe regeringshuis in het helderste licht te stellen, en voor de late nakomelingschap onbetwistbaar te maken, mag het wel eenigzins naauwkeurig in de geschiedboeken aangeteekend worden. En misschien kan het volgende tot eene kleine bÿdragen dienen.

Nadat de Belgen hunne roemruchtige omwenteling en hunne libertait door schitterende heldendaden voltooid hadden, was de vraag, welken regeringsvorm, eener zoo edele en dappere natie waardig, te verkiezen stond. De monarchale, werd eindelyk besloten. Maar nog moeÿelyker, was de vraag, wien men de benÿdenswaardige splinter-nieuwe kroon van een splinternieuw volk zou aanbieden. Geene adspiranten, (zekerlÿk uit vrees van bÿ een zoo hoog verlicht volk een refus te zullen ondergaan) deden zich op; dan had men het oog op den eenen, dan op den anderen grooten man, tot dat eindelyk een' Franschen prins het zeldzame geluk te beurt viel, dat hem het aanbod gedaan werd. Maar (hetgeen nog zonderlinger was) de man bedankte voor de kroon van eene zoo uitstekende waarde. De Belgen en geheel *Europa* met hem stonden verbaasd over eene zoo onbegrÿpelÿke zelfverloochening en groote opoffering van eenen prins; schoon sommigen dachten dat er eene heimelÿke en jaloersche staatkunde achter school, die het hem afried.

Hoe het zÿ, de Belgische troon bleef alsnog vacant, en de banden zaten nu niet weinig in het haar; want hÿ kon niet lang vacant blÿven, zonder gevaar te loopen dat de geheele boedel in de war geraakte.— Gelukkig was er in *Engeland* een hertog van Duitschen bloede, die wel eens gevlast had op den Engelschen troon, doch daarop geene hoop meer had. Deze had nu niets om handen, dan veel Engelsch geld te verteren: "dat kan hÿ dan hier doen, en dan hebben wÿ het magtige *Engeland* terstond, als vriend en bondgenoot, op de koop toe. Hÿ heeft wel voor de Grieksche kroon bedankt: maar *Griekenland* was ook zoo ver van huis. Hier bÿ ons, is hÿ digt bÿ zÿne familie. De prins VAN SAXEN WEYMAR is zÿn neef: dien kan hÿ dan ook nog eens gaan bezoeken of deze hem."— Zoo sprak men te *Brussel*. En zoo gezegd zoo gedaan. De beroeping wordt op hem uitgebragt; eene statelÿke commissie stelde hem den beroepbrief ter hand, en, al zÿn levensdagen! hÿ nam het aan. vÿf protocolmakers-bazen, die te *Londen* vergaderd waren, sanctioneerde de keuze; want de Belgen waren verpligt aan dat kollegie handopening te doen, en fiat te vragen. LEOPOLD kwam nu spoedig over, om van den Belgischen troon bezit te nemen. Overal Werd hÿ met gejuich als Koning LEOPOLD I gehuldigd.—Maar helaas! (wat is aardsche grootheid!) in het midden van de feestelÿke inhuldigings-vreugde, kwamen die dit en datsche Hollanders met magt op zetten, om eenige nogonafgedane zaken te vereffenen Het vreugdegejuich veranderde nu eensklaps in noodkreten. Men had gerekend op allerlei feestmalen en vreugdebedrÿven; geheel niet op vechten, LEOPOLD ook niet. Had hÿ dat geweten, dan ware hÿ misschien nooit aan den vasten wal gekomen. "Is dat nu Koning wezen!" zal hÿ wel gedacht hebben. Maar hÿ hield zich groot. Wel verre van naar *Engeland* te vlugten, zag hÿ met koelbloedige onverschrokkenheid (schoon anderen zeggen, dat hÿ van schrik, verstÿfde) het verslaan en vlugten van zÿne legers aan, LEOPOLD deed wat hÿ kon. Hÿ riep, zoo hard en luidt als hÿ mogt, de naburen te hulp; en deze hadden medelÿden genoeg met den armen drommel, om nog juist van pas toe te schieten. De straks genoemde bazen hebben daarenboven hunne verdere bescherming beloofd. Hÿ was LEOPOLD I Koning der Belgen verklaard, en zÿ zouden wel maken dat hÿ het bleef.

Als men dit alles op de keper beschouwt, is LEOPOLD I een zoo legitiem vorst als het wezen kan. Al zeggen anderen, dat hÿ door een hoop verachtelÿke oproerlingen verkozen is en Koning van het land der rebellen: dat zÿn maar praatjes. Hÿ is de legitieme stamvader van een nieuw koninklÿk geslacht, waarop een LEOPOLD XVIII zich nog beroemen zal, als namelÿk de Belgische troonsopvolging zich zoo verre uitstrekt, waaraan velen nog wel twÿfelen willen.

TWEE ANECDOTEN BETREKKELYK DE VERDRAAGZAAMHEID.

Te *Rotchlitz*, in *Saksen*, woont maar één éénige Roomschgezinde, een stil, braaf en zeer bemiddeld man. De inwoners dier plaats besloten met elkander, om op den dag des feestviering van de overgave der Augsburgsche Geloofsbelÿdenis hunne huizen te verlichten; doch tevens gaven zÿ aan den Burgermeester te kennen, dat hÿ, als hunne Roomsche medeburger, zÿne woning niet wilde verlichten, zulks door de vingeren moest zien, dewÿl die man dat feest, volgens zÿn geloof, niet mede kon vieren. De avond van den 25sten Junÿ 1830 brak aan, en zie! het huis van den Roomschgezinde was uitmuntend verlicht, met kransen en zeer schoone bloemen opgesierd, en voorzien van het volgend opschrift:

Des Glaubens Formen ändern sich,
Der Glauben selbst bleibt ewiglich.

Dat is, van verre gevolgd:

Do vormen des geloofs van tyd tot tyd vergaan,
't Geloof blyft echter vast en eeuwiglyk bestaan.

Wÿ herinneren ons hier bÿ eene tweede anecdote, welke ons op de volgende wÿze verhaald werd. In een der Hollandsche Steden, waarin men in 1829, wegens het gesloten concordaat (!?) tusschen onzen geëerbiedigden Koning en den Paus, bÿna alle huizen van Protestanten en Roomschen, des avonds, verlicht zag, woonde een rÿke Israëliet. Deze ook had zÿne woning prachtig verlicht, en dit opschrift voor hetzelve geplaatst:

Ik ben niet Geus of Paapsch, ik ben slechts maar een Smous,
Ik illumineer nogtans voor Koning en voor Paus.

(*Overgenomen.*)